

Αριθμός 484/2008

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Καλαμίδα, Αντιπρόεδρο, Ρένα Ασημακοπούλου, Ιωάννη Ιωαννίδη, Χαράλαμπο Ζώη και Αθανάσιο Κουτρομάνο, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 26 Νοεμβρίου 2007, με την παρουσία και της γραμματέως Αικατερίνης Σιταρά, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αναιρεσιδόντων: 1. Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "....." που εδρεύει στον Δήμο, που εκπροσωπείται νόμιμα, και 2., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Σεραφείμ Τσούκο, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ..

Των αναιρεσιβλήτων: 1. Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "....." που εδρεύει στην, και εκπροσωπείται νόμιμα, και 2., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Ανδρέα Ξενικάκη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ..

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 26-7-1995 αγωγή των ήδη αναιρεσιδόντων, που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 8675/1996 προδικαστική και 538/2003 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 9168/2003 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναιρεσιδόντες με την από 29-4-2004 αίτησή τους. Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Ρένα Ασημακοπούλου ανέγνωσε την από 15-11-2007 έκθεσή της, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα επαναφέρεται προς συζήτηση με την από 5-12-2006 κλήση η κρινόμενη αίτηση αναίρεσως μετά την ματαίωση της συζήτησης κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 16-10-2006 λόγω των Δημοτικών και Νομαρχιακών εκλογών της 15-10-2006.

Επειδή, κατά το άρθρο 559 αριθ. 11 εδ. γ Κ. Πολ. Δικ. ιδρύεται λόγος αναίρεσως αν το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικό μέσο που οι διάδικοι επικαλέσθηκαν και προσκόμισαν. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, αν προκύπτει από την απόφαση ότι λήφθηκαν υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία προσκομίσθηκαν και των οποίων έγινε επίκληση. Αρκεί δε η γενική αναφορά του είδους του αποδεικτικού μέσου, χωρίς ανάγκη ειδικής αιτιολογήσεως καθενός, εφόσον από τη γενική αυτή αναφορά, σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες αιτιολογίες της προκύπτει αναμφιβόλως η λήψη υπόψη του αποδεικτικού μέσου.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση το Εφετείο δέχεται ότι προς σχηματισμό της κρίσης του στην κρινόμενη υπόθεση έλαβε υπόψη και όλα τα έγγραφα που προσκόμισαν και επικαλέσθηκαν οι διάδικοι. Από τη γενική αυτή αναφορά δεν καταλείπεται καμιά αμφιβολία ότι το Εφετείο έλαβε υπόψη και εξετίμησε όλα τα αναφερόμενα στην κρινόμενη αίτηση αναίρεσης έγγραφα των διαδίκων και συγκεκριμένα την από 24-1-1996 εξώδικη δήλωση πρόσκληση της πρώτης των αναιρεσιβλήτων προς την πρώτη αναιρεσιδούσα, την από 1-7-1994 αναγνωριστική αγωγή της πρώτης αναιρεσιβλήτης κατά της πρώτης αναιρεσιδούσας, την από 1-9-1995 αναγνωριστική αγωγή της πρώτης αναιρεσιβλήτης κατά της πρώτης αναιρεσιδούσας, την από 17-3-1994 εξώδικη απάντηση πρόσκληση της πρώτης αναιρεσιβλήτης προς την πρώτη αναιρεσιδούσα και την από 16-1-1998 εξώδικη απάντηση πρόσκληση και

συνημμένη σε αυτή κατάσταση με τα αγορασμένα SLIDES ανά φωτογραφημένη περιοχή της πρώτης αναιρεσίβλητης προς την πρώτη αναιρεσείουσα και τις περιεχόμενες στα έγγραφα αυτά εξώδικες ομολογίες της αναιρεσίβλητης αυτής. Δεν συνάγεται δε το αντίθετο από το ότι δεν γίνεται ειδική μνεία και αξιολόγηση καθενός από τα έγγραφα αυτά στην προσβαλλόμενη απόφαση, ούτε από το γεγονός ότι γίνεται ειδική μνεία άλλων εγγράφων στην απόφαση αυτή. Επομένως η προσβαλλόμενη με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 559 αριθ. 11 Κ. Πολ. Δικ. αιτίαση ότι το Εφετείο δεν έλαβε υπόψη τα παραπάνω αναφερόμενα έγγραφα και τις περιεχόμενες σε αυτά εξώδικες ομολογίες της πρώτης αναιρεσίβλητης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Ο λόγος αναιρέσεως από το άρθρο 559 αριθ. 8 του ΚΠολΔικ ιδρύεται αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Επομένως ο αναιρετικός αυτός λόγος δεν στοιχειοθετείται αν το δικαστήριο έλαβε υπόψη τον προταθέντα ισχυρισμό και τον απέρριψε. Εξάλλου για να είναι ορισμένος ο από το άρθρο 559 αριθ. 19 ΚΠολΔικ λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο αποδίδεται η πλημμέλεια ότι η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση εξ αιτίας ανεπαρκών ή αντιφατικών αιτιολογιών πρέπει στο αναιρετήριο, εκτός από τις κρίσιμες σχετικές παραδοχές, να αναφέρεται σε τι συνίσταται η ανεπάρκεια ή η αντίφαση των αιτιολογιών, δηλαδή ποιές επί πλέον αιτιολογίες έπρεπε να περιλαμβάνει η απόφαση ή πού εντοπίζονται οι αντιφάσεις (Ολ. Α.Π. 20/2005). Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο έλαβε υπόψη τους αγωγικούς ισχυρισμούς των αναιρεσείοντων για καταγγελία των τεσσάρων συμβάσεων, που καταρτίστηκαν μεταξύ της πρώτης αναιρεσείουσας και της πρώτης αναιρεσίβλητης και είχαν ως αντικείμενο την παραχώρηση από την πρώτη αναιρεσείουσα στην πρώτη αναιρεσίβλητη του δικαιώματος της χρήσεως διαφανειών (slides) για εκτύπωση και διάθεση καρτ ποστάλ και αφισών και καταψήφιση των αναιρεσίβλητων στην καταβολή της συμφωνηθείσης με τις συμβάσεις αυτές ποινικής ρήτρας. Και τον μεν πρώτο ισχυρισμό για καταγγελία των συμβάσεων αυτών τον απέρριψε, το δε δεύτερο ισχυρισμό για καταβολή της συμφωνημένης ποινικής ρήτρας δέχθηκε κατά ένα μέρος του. Επομένως η προσβαλλόμενη με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 559 αριθ. 8 Κ. Πολ. Δικ. αιτίαση για μη λήψη υπόψη από το Εφετείο των αγωγικών αυτών ισχυρισμών της πρώτης αναιρεσείουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Επίσης και η προσβαλλόμενη με τον ίδιο λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 559 αριθ. 19 Κ. Πολ. Δικ. αιτίαση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, έχει ως προς τα παραπάνω ζητήματα αντιφατικές αιτιολογίες πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως αόριστη, γιατί δεν διαλαμβάνει ποιες είναι οι αντιφατικές αιτιολογίες, σε τι συνίσταται η αντίφαση και από πού προκύπτει αυτή. Παραβίαση των κανόνων των άρθρων 173 και 200 ΑΚ υπάρχει όταν το δικαστήριο της ουσίας δέχθηκε την ύπαρξη κενού ή ασάφειας έστω και έμμεσα και παρά ταύτα δεν προσέφυγε στους ερμηνευτικούς αυτούς κανόνες ή όταν μολονότι βεβαιώνεται στην απόφαση ότι η δήλωση βουλήσεως είναι σαφής, το δικαστήριο προβαίνει σε ερμηνεία της δικαιοπραξίας με την λήψη στοιχείων εκτός συμβάσεως ή τη χρησιμοποίηση επιχειρημάτων ή ενδοιαστικών εκφράσεων. Η κρίση του δικαστηρίου ότι δεν υπάρχει στη σύμβαση κενό ή αμφιβολία και ότι οι δηλώσεις της βουλήσεως των συμβαλλομένων είναι πλήρεις και σαφείς, δεν υπόκεινται στον αναιρετικό έλεγχο. (ΑΠ 363/2001, ΑΠ 783/2001). Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται η από το άρθρο 559 αριθ. 1 Κ. Πολ. Δικ. αιτίαση ότι οι δηλώσεις βουλήσεως των πρώτης αναιρεσείουσας και πρώτης αναιρεσίβλητης στις προαναφερόμενες συμβάσεις διατυπώθηκαν με σαφήνεια και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση διαπίστωσε την ύπαρξη ασάφειας και έκρινε αναγκαία την αναζήτηση και συνεκτίμηση στοιχείων εκτός κειμένου των συμβάσεων αυτών για την ερμηνεία τους. Το Εφετείο όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, δέχθηκε α) ότι η πρώτη αναιρεσίβλητη χρησιμοποίησε τον αναφερόμενο στην απόφαση αυτή αριθμό καρτών (5+6+1+3+7) για χρήσεις που δεν προβλέπονταν στις παραπάνω συμβάσεις, έκρινε όμως ότι η χρησιμοποίηση αυτή δεν έγινε αυθαίρετα, αλλά μετά από συζήτηση με τον δεύτερο αναιρεσείοντα και χορήγηση άδειας από αυτόν με την ιδιότητά του ως δημιουργού και νομικού εκπροσώπου της πρώτης αναιρεσείουσας και στα πλαίσια αμοιβαίας εξυπηρέτησης στη χρήση του αντικειμένου των συμβάσεων, που συνηθίζεται στους κύκλους των φωτογράφων, ενώ παράλληλα ο δεύτερος αναιρεσίβλητος χορήγησε άδεια στους αναιρεσείοντες για χρησιμοποίηση δικών του διαφανειών στην εκτύπωση

ημερολογίου με θέματα από την Ότι η παραπάνω συναίνεση του δεύτερου αναιρεσείοντα, έχει την έννοια παραίτησης από την άσκηση του ηθικού δικαιώματος έναντι των αναιρεσίβλητων για τις προαναφερόμενες παραβάσεις των όρων των παραπάνω συμβάσεων και αίρει τον άδικο χαρακτήρα των παραβάσεων τους αυτών και της έγκρισης των παραβιάσεων αυτών και β) ότι κατά την επεξεργασία των διαφανειών και την εκτύπωση από την πρώτη εναγόμενη, τεσσάρων καρτών με θέμα τον της έγινε προσθήκη πλοίου, και μιας κάρτας με θέμα την έγινε αφαίρεση ενός οικήματος (βίλλας), ότι όμως οι επεμβάσεις αυτές δεν προσβάλλουν το ηθικό δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας του δημιουργού, ούτε το αντίστοιχο περιουσιακό δικαίωμα της πρώτης αναιρεσείουσας, γιατί πρόκειται για μικρές μετατροπές, οι οποίες συνηθίζονται από το σκοπό και τις ειδικές συνθήκες εκμετάλλευσης του έργου και από τη σύμβαση εκμετάλλευσης του έργου συνάγεται σιωπηρά συναίνεση του δημιουργού στις μετατροπές αυτές. Με τις παραδοχές του αυτές το Εφετείο δεν δέχεται την ύπαρξη, έστω και έμμεσα, κενού στις προαναφερόμενες συμβάσεις μεταξύ της πρώτης αναιρεσείουσας και της πρώτης αναιρεσίβλητης και για το λόγο αυτό δεν ήταν ανάγκη να προσφύγει, ούτε προσέφυγε, στους ερμηνευτικούς κανόνες των άρθρων 173 και 200 ΑΚ για ερμηνεία των συμβάσεων αυτών και μάλιστα με τη λήψη στοιχείων εκτός των συμβάσεων αυτών κειμένων. Η κρίση του δε ότι οι συμβάσεις αυτές είναι πλήρεις και σαφείς εκφεύγει κατά τα προεκτιθέμενα από τον αναιρετικό έλεγχο, ενώ κατέληξε στα παραπάνω αποδεικτικά του πορίσματα από την εκτίμηση των αποδείξεων, η οποία επίσης δεν υπόκειται κατ' άρθρο 561§1 Κ. Πολ. Δικ. στον έλεγχο του Αρείου Πάγου. Επομένως η προσβαλλόμενη με τον πιο πάνω λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 559 αριθ. 1 Κ. Πολ. Δικ. αντίθετη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 29-4-2004 αίτηση α) της Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "....." και β) για αναίρεση της υπ' αριθ. 9168/2003 απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Καταδικάζει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, τα οποία ορίζει σε χίλια εκατόν εβδομήντα (1.1170) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 21 Δεκεμβρίου 2007. Και Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 6 Μαρτίου 2008.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ